

De bloedschuld van de mens bij zijn hemelse Schepper

Toen zeiden zij de een tot den ander: Voorwaar, wij zijn schuldig aan onzen broeder, wiens benauwdheid der ziele wij zagen, toen hij ons om genade bad; maar wij hoorden niet! daarom komt deze benauwdheid over ons. En Ruben antwoordde hun, zeggende: Heb ik het tot u niet gezegd, toen ik zeide: Zondigt niet aan dezen jongeling! maar gij hoordet niet; en ook zijn bloed, ziet, het wordt gezocht!, Gen. 42 : 21-22

26)

zijn bloed

Dat is, de schuld en de straf van zijn dood. Zie 1 Kon. 2:32,33, enz. Aldus is bloed zoeken of eisen, straffen en wreken; zie 2 Kron. 24:22; Ezech. 3:18; Luk. 11:50. Het schijnt wel dat zij allen gemeend hebben dat Jozef dood was. Doch zij mogen dit Ruben al dien tijd wijsgemaakt hebben, daar hij er niet bij was, toen Jozef verkocht werd; zie boven, Gen. 37:29.

Geachte lezer, de mens is in het paradijs naar Gods Beeld geschapen, het Beeld van kennis, gerechtigheid en heiligheid. Dit Beeld hebben wij in onze val in Adam volledig verdorven, en kwijt geraakt. God heeft dat Beeld in Christus voor de kroon op Zijn schepping hersteld in en door de aangebrachte gerechtigheid en heiligheid van Christus. Zijn leven in gehoorzaamheid zag op Zijn heiligheid, en Zijn dood zag op de verzoening bij God en Zijn opstanding zag op Zijn aangebrachte gerechtigheid bij God. Er is volkomen en genoeg betaald, al ware het voor de zonden van tienduizend werelden, zei eens een oudvader. Maar nu de vraag aan ons allen. Is die verworven gerechtigheid nu alrede gestreken c.q. toegepast aan onze verloren zondaarsharten. Want, de mens gaat niet verloren, hij is alrede verloren. Om die gerechtigheid aan te brengen brengt God de zondaar in een geestelijk gericht, gelijk Jozef zijn broeders in een geestelijk gericht bracht. Door zijn gestelde vragen bracht hij z'n broeders in een zodanige schuld, waardoor er zelfs een benauwdheid over hen kwam, en tenslotte zeiden : "Ziet het bloed van onze broeder Jozef wordt nu door God gezocht!" Jozef zocht en behoefde het geld niet van zijn broederen, want dat bracht hij hen telkens terug, gelijk God de goede werken bij de mens niet zoekt. Nee, Jozef zocht de gerechtigheid in de harten bij zijn broederen, gelijk God het doet bij Zijn kroon op Zijn schepping, de mens. Zijn broederen konden destijds hun broeder Jozef niet verdragen, vanwege met name zijn spraak en zijn Godsvreze. Z'n veelervige rok deed uiteindelijk geheel niet mee. Die rok was wel een aanleiding tot jaloersheid, maar uiteindelijk draaide het daar niet om. Waarom was Jozef zo geliefd bij z'n vader? Wel, omdat ze beiden dezelfde geestelijk taal spraken, en bekleed waren geworden door het Kleed der gerechtigheid en heiligheid van Christus, 1 Kor. 1:30. Dit was het waarom Jozef zozeer werd gehaat bij z'n broederen. De duisternis kan immers het licht nooit verdragen, en zo kan een zondig mens ook een gerechtvaardigde en heilige in Christus NIET verdragen. Het ging daarom niet om Jozef zelf, nee het ging om Christus in Jozef. En dat straalde hij uit, en daar sprak hij

gedurig uit, tot waarschuwing vanuit de liefde van z'n hart. Maar, ook voor deze Jozef heeft het gegolden wat Christus eens sprak tot Zijn discipelen: Ze hebben Mij gehaat, ze zullen daarom ook u haten. Om deze reden gooiden zijn broers hem in een put, om hem niet meer te hoeven horen, en verkochten hem tenslotte als een slaaf aan een voorbijtrekkende karavaan. Toen kwam er een hongersnood, en Jacob beval zijn zonen om in Egypteland hun koren te kopen. De Egyptenaren moesten kopen, maar de broeders van Jozef kregen het om niet, want telkens vonden ze hun geld terug. De broeders van Jozef werden al uit zijn volheid bediend, zonder dat zij hem kenden, zonder dat Jozef zich aan hen had geopenbaard als een behouder des levens. De broers van Jozef kenden hem dus nog niet als de Safnath Pahaneah, maar Jozef kende hen wél. Schrijver kan dat dan? Dat een ziel veel van die meerdere Behouder des levens heeft geproefd en gesmaakt, zonder dat die ziel Hem kent? Ja lezer, dat kan zeker. Maar het is niet genoeg tot behoudenis. Waarom dan niet, schrijver? Om de eenvoudige reden dat het recht zijn loop nog niet heeft gehad. Er lag nog een openstaande (bloed)schuld tussen Jozef en zijn broeders, gelijk er een ontzaggelijke bloedschuld ligt tussen de ziel van de zondaar en tussen zijn hemelse Rechter. *“Is God dan niet barmhartig? Ja Hij, maar ook zeer rechtvaardig.”* Leert ons de HC. God kan niet van Zijn heilige Recht af, en kan er ook niet om heen. Dan worden Zijn deugden van rechtvaardigheid en barmhartigheid namelijk geschonden, en zou God, met alle eerbied gesproken, ophouden te bestaan. Nee, zegt de onderwijzer van de HC, er moet met de hoogste straf betaald worden, door de zondaar zelf of door een Ander. Nu, is Christus zeer gewillig om te betalen en Zich te verzoenen met een verloren zondaar, gelijk Jozef zeer gewillig was om zich te verzoenen met zijn broeders. Maar gelijk God niet van Zijn Recht af kan, kon Jozef zijn recht jegens zijn broeders niet laten varen. De schuld en zonden van zijn broeders moest er dus nog tussen uit....!! Wat een ontluisterende les voor mensen die, op grond van de heersende leerdwalingen, denken, best zonder de bewuste verzoening met God in Christus, eenmaal, met een gerust hart af te kunnen reizen. Hoe moest dat dan verder? Wel geachte lezer, om dat doel te bereiken ging Jozef als een streng heer de (on)gerechtigheid opeisen in de harten van zijn broeders. Want, er lag nog een bloedschuld. Die strenge heer ging het bloed van Jozef in hun harten opeisen. God kwam er in mee, en ze riepen het uit : *“Ziet het bloed van onze broeder Jozef wordt nu door God gezocht!”* Maar hoe kwam God er dan in mee, lezer? Wel, zij werden innerlijk schuldig gesteld vanwege dat hun consciëntie hen aanklaagde en veroordeelde. Deze consciëntie was de sprake Gods in hun leven, die innerlijke gestelde wet die God iedere sterveling heeft gezet, Psalm 40. Maar pas aan het einde van Genesis 44 komen zijn broeders volledig in de schuld, voor die strenge heer, en sterven zij aan die eis die er nog lag aangaande het vergoten bloed van hun broeder Jozef. Toen pas, was het moment aangebroken dat er gerechtigheid was geschiedt in de harten van zijn broeders. De vrome broeders uit Genesis 42, waren in Genesis 44 doodschuldige broeders geworden, die zelfs hun klederen begonnen te scheuren. Nu pas was het moment aangebroken, dat Jozef zich aan zijn broeders bekend kon maken c.q. kon openbaren. Toen openbaarde hij zich aan hen als een behouder des levens, als een Safnath Pahaneah, zeggende : *“Maar nu, weest niet bekommerd, en de toorn ontsteke niet in uw ogen, omdat gij mij hierheen verkocht hebt; want God heeft mij voor uw aangezicht gezonden, tot*

behoudenis des levens. Want het zijn nu twee jaren des hongers in het midden des lands; en er zijn nog vijf jaren, in welke geen ploeging noch oogst zijn zal. Doch God heeft mij voor uw aangezicht henen gezonden, om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden, door een grote verlossing, Gen. 45:5-7."

Geachte lezer, welk een schone geschiedenis van Jozef die een type van Christus was als Rechter, Luk. 7:48-49, Joh. 5:22-27, Joh. 8:36, die zich aan zijn broederen wilde bekend maken, maar niet kon, vanwege dat het recht zijn beloop nog niet had gehad, in de harten van zijn broederen. Jozef was immers meer gewilliger om zich aan zijn broederen te openbaren, dan dat zijn broederen gewillig waren om voor hun rechtvaardige broeder in het stof te komen. Bij tijden moest hij zich afzonderen om te wenen vanwege zijn verdriet en de liefde die hij in zijn hart koesterde tot zijn broederen. Jozef zocht alleen zijn recht, in de harten van zijn onrechtvaardige broederen. En dat recht had hij immers ten volle, want ze hadden hem groot onrecht aangedaan! *"So was Josef looking after the JUSTICE by his brothers!"* Ze behoefden slechts schuldig voor hem te worden, maar wat heeft dat toch een tijd geduurd. Geachte lezer, zo is nu die meerdere Jozef, Jezus Christus, ook zeer gewillig om Zich te openbaren aan onrechtvaardige zielen, aan goddeloze verloren zielen, als de Rechtvaardige, als die meerdere Behouder des levens. Een mens hoeft alleen maar doodschuldig voor God te worden, c.q. verloren te gaan voor en onder God. Maar wie wil dat? Wie is nu een zoeker van die meerdere Jozef? Immers niemand! Daartoe liet God nu een hongersnood uitbreken, opdat zij het koren in Egypteland zouden gaan kopen, uit vrije genade om niet, Matth. 2:15. Wat zijn de wegen des Heeren toch zeer wonderlijk en onnaspeurlijk, geliefden. Hij ging zoeken wat naar Hem nooit zocht, God zoekt de zondaar. Daartoe laat Hij een hongersnood uitbreken in het hart van de zondaar, opdat die zondaar middels zijn opgezegde rust dat hemelse Brood des levens zou gaan zoeken, Joh. 6:35, opdat ze in een weg van recht en gerechtigheid, door die meerdere Jozef zouden worden vrijgemaakt, en dat hemelse Koren, om niet zouden verkrijgen. Maar daarvoor moet plaats worden gemaakt, lezer. Hoe doet God dat? Daartoe moet die zondaar eerst schuldig gesteld worden aan zijn overtredingen jegens die meerdere Jozef. De overtredingen die het leven van die meerdere Jozef Zijn bloed heeft gekost. Daartoe brengt God Zijn gebod in, opdat de zonden in het hart van de zondaar zouden gaan leven, Rom. 7:8-10. Hierdoor gaat de wet leven in het hart van de zondaar, en brult daar vanbinnen in het hart van die zondaar dag en nacht uit: *"onrechtvaardig, onrein, schuldig....!!"* De zondaar zoekt dat Brood des levens ook te kopen met geld, goeie woorden en vrome daden. Hij tracht ook een vrome broeder voor God te worden, gelijk de broeders van Jozef. Totdat die broeders door Jozef aan een einde worden gebracht, met hun geld en vrome daden. Alzo brengt God die zondaar aan een einde, en eist tenslotte middels een gericht in de ziel Zijn gerechtigheid, het bloed van Zijn Zoon op, in het hart van die verloren zondaar. Daartoe moet de vloek der wet de zondaar doden, de zondaar gaat verloren voor en onder God, en God schenkt hem de gerechtigheid die de zondaar zelf voor God niet kan aanbrengen c.q. niet kan betalen, middels de gerechtigheid van die meerdere Safnath Pahaneah, Zijn geslachte Lam tot zijn eeuwige behoudenis ten leve. *Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonden, Rom. 6:7.* Ja lezer, want gelijk nu Jozef

verkocht is geworden door het kwaad van zijn broederen, en voor lange tijd in dienstbaarheid werd gebracht, zijnde als een slaaf, en zijnde in de gevangenis, alzo werd Christus voor de mens in dienstbaarheid gebracht, want Hij was immers geboren uit een maagd, geworden onder de dienstbaarheid c.q. de vloek der wet, Gal. 4:4. En gelijk Jozef uit zijn dienstbaarheid verhoogd is geworden tot een onderkoning, alzo is deze Koning der koningen verhoogd geworden in Zijn opstanding, tot een volkomen gerechtigheid. Voor dat hemelse Koren is betaald, maar voordat het uit vrije genade om niet aan een mens geschonken kan worden tot zijn eeuwige behoud, moet het vergoten Bloed der gerechtigheid in zijn ziel worden opgeëist. God eist daarom dat Beeld van die Meerdere Safnath Pahaneah op in onze harten. Wanneer de mens nooit gezondigd had, behoefde het bloed van Christus nooit vergoten te worden. Wij allen hebben dus een ontzaggelijke bloedschuld bij God. En wanneer, dat Bloed van Hem, dat Beeld van Hem, nu aan deze zijde van het graf, nu nimmer in het hart van de zondaar is opgeëist geworden, dan zal het straks na zijn sterven door God worden opgeëist, maar dan is het te laat. Geliefden, Jozef handhaafde zijn recht, en eiste dat recht op in de harten van zijn broederen, gelijk God doet in de harten van alle mensen. Hij lieft en handhaaft Zijn heilige onfeilbare recht op de kroon van Zijn schepping, de mens. Bedenk toch, dat boven de hel en boven de hemel dat zelfde bordje hangt : “Ik de Heere HEERE lief mijn heilige Recht, en wordt verheerlijkt door Mijn heilige Recht.” Ja lezer, en zo was nu Zijn heilige Wet een afspiegeling van dat Heilige Recht. Want, in een land wordt immers altijd recht gesproken op basis van een wet, nietwaar. Zo ook in dat hemelse Land. Mogen we elkander nu eens eerlijk deze vraag stellen? Niet vanuit de hoogte, maar te meer vanuit de liefde. We zijn tenslotte allen geschapen voor een nimmereindigende eeuwigheid, en staan allen even schuldig voor God. Allen van dezelfde lap gescheurd. Wie zal een reine geven uit een onreine? Maar, is dan dat vergoten Bloed, dat Beeld van Hem, dat Beeld van Zijn gerechtigheid en heiligheid, in onze zondige harten voor God alrede opgeëist geworden, middels de vloekes van Zijn heilige Wet? Amen.

Welzalig hij, wiens zonden zijn vergeven,
Die van de straf voor eeuwig is ontheven,
Wiens wanbedrijf , waardoor hij was bevlekt,
Voor 't heilig oog des HEEREN is bedekt.
Welzalig is de mens, wien 't mag gebeuren,
Dat God **naar recht** hem niet wil schuldig keuren,
En die in 't vroom en ongeveinsd gemoed;
Geen snood bedrog maar blank' oprechtheid voedt.

DJK